Torna «El Caso», amb Avinyonet de Puigventós a la portada

Torna «El Caso», amb Avinyonet de Puigventós a la portada

«El mateix alcalde que la va reinaugurar i la corporació municipal en ple ha tancat la biblioteca i l'ha recon-vertida en espai de "coworking" rural. És a dir, ha bescanviat un servei públic per un lloc al servei d'empresaris»

JOSEP LÓPEZ DE LERMA

El Caso va ser un setmanari espanyol de successos, generalment macabres, que va tenir la seva època daurada en temps de la llarga postguerra civil. Fundat l'any 1952, ho resistí tot, àdhuc la censura i els espais especials que els diaris generalistes implantaren a partir de la seva influència social, però va ser enterrat l'any 1997. Les generacions que m'envolten, per causa de l'edat, segur que el recorden; les que segueixen, no en saben res. Tanmateix, bé podria tornar, ni que sigui en format digital, a partir del que diré tot seguit.

Avinyonet de Puigventós, el meu poble d'adopció, disposava de la seva biblioteca pública. Que no fos execució d'un acord pres pel ple del seu Ajuntament, com diuen alguns dels actuals mandarins municipals, no treu que existia, com tampoc no nega que fos inaugurada dues vegades, la darrera el 24 de setembre de 2011; és a dir, sota el comandament de l'actual alcalde, en Josep Maria Bartolomé, que coses positives ha fet pel poble, però també d'execrables, com les que diré.

Els fets són tossuts i la no-existència d'acord plenari no nega l'existència d'edifici, conegut per «la capella» (de Sant Joan), de les seves instal·lacions, del seu ús i del seu nom, Biblioteca Josep Poch, atès que l'antic llibreter de Girona hi va fer una molt important donació de llibres, en nombre i en qualitat, que la distingiren, com també les aportacions econòmiques i de fons bibliogràfics fetes per la Diputació de Girona.

La resta de llibres foren lliurats per nombrosos vilatans i es diu que en Quimi Portet, abans de deixar el poble per anar-se'n a la plana de Vic, feu una donació consistent en la pràctica totalitat de l'obra de Josep Pla.

La biblioteca municipal d'Avinyonet de Puigventós ha anat fent la viu-viu, com gairebé totes les existents en el país, atès que portem una llarga temporada de baixa lectura i de pèrdua substancial de lectors. Però això no és cap obstacle per dir que estava complint de manera suficient un servei públic en el marc de les competències pròpies de tots els ajuntaments, com és el genèric «cultura», per més que la regidora d'«in-cultura», Júlia Gil, digui que no s'està obligat a tenir-la, en manifestació pròpia de qui se sent mestressa de l'Ajuntament.

El mateix alcalde que la va reinaugurar i la Corporació Municipal en ple ha tancat la biblioteca i l'ha reconvertida en espai de coworking rural. És a dir, ha bescanviat un servei públic per un lloc posat al servei d'empresaris privats i dels seus negocis. Una competència impròpia de l'Ajuntament que, per a la seva existència i funcionament, exigeix uns requisits legals que van molt més enllà d'un canvi d'ús, com s'ha fet, i que en flairo no compleix, com ara l'equilibri entre ingressos i despeses que sota tutela financera del ministre Montoro es troben, o els informes preceptius previs de l'autoritat que té efectivament la competència, com a requisit legal per crear aquest quiosquet neorural progressista que dels impostos dels veïns viu en generar-se dèficit, com se'm diu. Tot perquè el segle de les llums els queda molt llunyà als regidors i avui es porta la ignorància com a ensenya en els afers públics. La mediocritat a cabassos es troba en el govern i en l'oposició a la primera institució del meu poble.

Això dit no és res si afegeixo la gomina posada al cervell del qual manà la destrucció de tots els llibres que a la

biblioteca municipal es trobaven i dels meus 546 que hi vaig donar a finals de la primavera, amb coneixement previ i posterior agraïment per escrit de l'alcalde; que ni tan sols han vist la llum, ja que tal com arribaren, en caixes, cap a la seva destrucció han anat a parar.
Més enllà de constituir una pèrdua irreparable del patrimoni cultural i bibliogràfic d'Avinyonet de Puigventós, el tancament de la biblioteca i els gairebé dos mil llibres llençats a la foguera, ens trobem davant d'un decisió política pròpia del primitivisme, de la ineducació, de la rudesa, de la rusticitat, de la grolleria, de la salvatgeria, de la barbàrie, de l'ignorantisme i de la incivilitat.
Facin-se un favor: Vagin-se'n tots a casa abans no els atrapin la llei i els jutges. Perquè, salvant les peculiaritats, a l'alcalde de Torredembarra li demanen quatre anys de presó per malversació de cabals públics. Causa? Promoure el lloguer de dos locals malgrat conèixer que l'Ajuntament hi perdia diners.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/02/27/torna-caso-avinyonet-puigventos-portada/769763.html?utm_source=rss